

ІННОВАЦІЙНІ ШЛЯХИ РОЗВИТКУ В СФЕРІ ТЕЛЕКОМУНІКАЦІЙ

© Галаз Л. В., Краснова С. А., 2015

Сфера телекомунікацій є одним із найбільш важливих секторів світової та національної економіки більшості країн. Ця сфера динамічно розвивається та впливає на сталий розвиток суспільства та економіки в цілому. Телекомунікаційні підприємства надають широкий спектр сучасних телекомунікаційних послуг, якісні характеристики яких відповідають високим потребам споживачів[1].

Широке коло питань, пов'язаних з формуванням механізму керування сферою телекомунікацій України, фінансовим забезпеченням інноваційного розвитку, моделюванням динаміки інноваційних процесів розглянуте в роботах таких вітчизняних та закордонних учених як Д.В.Богатирьов, С.В. Вахнюк, М. І. Крупка, С.В. Онишко, В.М. Орлов, О.В. Савчук, О.О. Саверченко, Л.П.Сай, Л.А. Стрій, Ю.С. Шипулина та інші. Однак невирішеною проблемою залишається формування організаційно-економічних механізмів інноваційного розвитку сфери телекомунікацій, що обумовлює актуальність досліджуваного питання.

Для підтримки конкурентоспроможності телекомунікаційні компанії проводять активну інноваційну політику і планомірно виводять на ринок нові товари і послуги. Це пояснюється високою наукоємністю галузевої продукції і значно коротшим в порівнянні з іншими галузями життєвим циклом товару, а також відносно обмеженими можливостями по диференціації вже існуючих продуктів через їх високу стандартизацію.

Прагнення України до інтеграції з ЄС вимагає від неї проведення деяких змін як в суспільстві взагалі, так і в галузі телекомунікації зокрема, таких як: лібералізація умов діяльності операторів телекомунікацій; демонополізація надання телекомунікаційних послуг; створення конкурентного середовища при наданні телекомунікаційних послуг. Для успішного здійснення цих змін потрібне удосконалення законодавчої бази.

Важливим етапом є визначення телекомунікаційних ринків. При цьому необхідно враховувати, що на першому місці знаходиться висока якість надання телекомунікаційних послуг, на другому - бездоганне обслуговування клієнтів, на третьому - лідирування на ринку, що також відображає безупинний процес підвищення якості продуктів та обслуговування.

Інноваційна діяльність телекомунікаційних компаній робить великий вплив на традиційні галузі світової економіки, висуваючи нові технологічні вимоги до продукції, організації виробництва, внутрігалузевої комунікації та управління персоналом. Для успішного функціонування в умовах нового інформаційного суспільства всім ринковим суб'єктам необхідно своєчасно адаптуватися до останніх досягнень телекомунікаційних компаній.

Формування організаційно-економічних механізмів інноваційного розвитку сфери телекомунікацій повинно бути пов'язане з відновленням основних виробничих фондів, які є головним джерелом збільшення обсягів виробництва та створення умов для надання телекомунікаційних послуг на рівні світових стандартів[1].

В сучасних умовах господарювання, які характеризують розвиток ринкових відносин, диверсифікація як стратегія не носить системного характеру та не виступає постійно супутньою альтернативою. Така тенденція розвитку економіки взагалі, та галузі зв'язку зокрема, бере свій початок з часів планової економіки, коли диверсифікація майже не розглядалась як елемент стратегічної альтернативи розвитку підприємства. Як наслідок, з'явилися негативні тенденції, які посилились в період переходу до ринкових відносин, що сприяло масовому падінню обсягів виробництва товарів та послуг. Досвід країн з розвинутою ринковою економікою показує, що диверсифікація повинна розглядатися компанією навіть тоді, коли вона займає лідируюче положення в галузі[3].

Підприємства України, взявши до уваги досвід світових компаній, які успішно диверсифікують свою діяльність, почали впроваджувати стратегії диверсифікації у всіх галузях економіки, і в галузі зв'язку

зокрема, оскільки це один із найбільш адекватних сценаріїв розвитку компаній.

Таким чином, логічним початком в процесі диверсифікації, як в результаті розвитку світової економіки, є матеріалізація інновацій, а результатом - втілення в життя стратегічних пріоритетів технічної політики.

Аналіз сучасних підходів до розвитку ринку телекомунікацій дозволяє зробити висновок про те, що найбільш ефективним напрямком є поєднання інноваційних підходів. Успіх реалізації даних інноваційних підходів залежить значною мірою від професіоналізму керівництва компаній в плані створення необхідної організаційної структури, здатної стимулювати творчу ініціативу персоналу, генерувати безліч нових ідей і оптимізувати процес реалізації інноваційних проектів [2].

1. *Ефективність диверсифікації діяльності телекомунікаційного підприємства [Електронний ресурс] / Є.М. Стрельчук, Н.А. Калугіна // Економіка: реалії часу. Науковий журнал. - 2014. - № 2 (12). - С.28-33. - Режим доступу до журн.: <http://economics.opi.ua/files/archive/2014/n2.html>*

2. *Удосконалення інноваційної діяльності підприємства галузі електрозв'язку [Електронний ресурс] / І.А. Дяченко // Технології та дизайн. - 2014. - № 1. - Режим доступу: nbuv.gov.ua/j-pdf/td_2014_1_12.pdf.*

3. *Томпсон А.А., мл. Стрикленд А.Дж. Стратегический менеджмент: концепции и ситуации / Томпсон А.А., мл. Стрикленд А. Дж. // Учебник для вузов. Пер. с 9-го англ. изд. - М, 2000. - 253 с.*